

Ignác by si dal rád pauzu, ale ředitel uhání dál. Najednou ale zůstane stát jako přikovaný.

Na kraji louky poskakuje zvíře, které není možné přehlédnout.

„Podívej, očichává to pampelišky,“ zašeptá ředitel.

„Já jsem slomelák,“ pronese stvoření plaše.

„Být tak jednou malý a umět létat...“

Ignácovi se po obličeji rozlije úsměv.

„Samozřejmě, náš slon Anton se převlékl za čmeláka!“ zvolá.

Slomelák se na něj usměje a svižně odhopká pryč.